

עשרות מיספרים - עשרות זיכויים - על הגניבות בנתב"ג

תפולת בנמל-התעופה

המישמרת, שהודו והעידו במישרה, וזה לא נעשה. האם האמינה התביעה, בכנות, כי אנשים שנעשו בשנות-מאסר רבות על שותפתם בגניבות יבואו מרצונם ה" טוב ויעידו נגד חבריהם הסבלים בלי כלי טובת-הנאה? שהרי ידוע, כי כל עד-מדינה מסכן את עורו, ואולי את חייו. לא ברור מה היו שיקוליה של התביעה שלא בחלה בעד כמו חזן, וסירבה לתת מעמד של עד-מדינה לנאשמים אחרים.

קשה, על כן, להבין את תמיהתה של התביעה הכללית, כאשר נכשלה בכמה חיקים, מפני שהעדים הפכו עויינים. אחד מהם טען בבית-המישפט, כי מאז מות אביו הוכה בהלם ואינו זוכר דבר ולכן אינו יכול לזהות איש מבין אלה שאותם זיהה במישרה. העד השני שנידון לשמו" נה שנות-מאסר לא יכול לזהות איש מה גרווינים, מכיוון שבעיני כל הגרווינים נראים אותו דבר.

וכן, עד היום, כעשרה חודשים אחרי גילוי הגניבות, חזרה בה התביעה מתק

על מיספרים וזיכויים

בעיקבות גילוי הגניבות המרובות בנמל-התעופה, הוגשו כ-25 מיספרים, נגד כ-85 נאשמים.
עד היום הסתיימו כ-13 מיספרים, נגד 56 נאשמים.
הורשו: 10.
זוכו: 43.
(מישפטם של שלושה עדיין לא הוכרע).
עוד לא הסתיימו שמונה תיקים נגד 23 נאשמים.
תלויים ועומדים גם ארבעה מיספרים נוספים נגד ארבעה יהלומנים, הנאשמים בקניית הסחורה הגנובה תוך ידיעה על מקורה. מיספרים אלה גם הם טרם הסתיימו.
שמונה שהמיספר הכללי של נאשמים הוא כ-85, הרי בגלל אישומים חוזרים, המיספר האמיתי של הנאשמים הוא כ-40 בלבד.

עבירות-מין, יצא הנאשם זכאי. כאשר העד רק מעורב בעיסקה, כלומר לא השתתף בעשיית העבירה הממשית, עדותו אינה זקוקה לסיוע עצמאי, אלא ל"דבר מה נר" סף" בלבד. המישואה המישפטית אומרת: שותף לעבירה + סיוע עצמאי = הרש"ע.

מעורב בעיסקה + דבר מה נוסף = הרשעה.

הלכות בית-המישפט העליון קובעות במפורש, כי עדותו של שותף נוסף לאותה עבירה אינה מהווה סיוע עצמאי. לשם הוכחת העבירות בנמל-התעופה היתה הפרקליטות זקוקה לעדים, מאחר שהגרווינים סירבו אפילו לפתוח את פיהם, נאלצה הפרקליטות להפוך עד-מדינה את יהודה חזן, שהוא סוחר ברכוש גנוב. הוא נהג לקנות את היהלומים מהגרווינים ולמ" כור אותם הלאה. מאחר שהוא לא הש" תתף בגניבות עצמן, לא היה שותף לעבירה, אלא מעורב בלבד, ועדותו נזקקה רק ל"דבר מה נוסף".

אולם עד-המדינה השני שנבחר עלידי התביעה היה מקסים לוסקי, יליד מרוקו, ראש-מישמרת בנמל-התעופה, שהיה שותף פעיל ונהנה עיקרי ממרבית הגניבות. לכן היה ברור לכל, כי הוא שותף לעבירה, וכי עדותו תהיה זקוקה לסיוע עצמאי.

המדינה, בלהיטותה להעמיד נאשמים לדין, כמעט הפסידה את עד-המדינה ה" שני שלה, לוסקי. משום מה החליטה ב" מיקרה שלו לתפוס את החבל בשני קצותיו. גם להפכו עד-מדינה, שיעיד נגד הסבר לים במישפטיהם, וגם להעמיד אותו עצמו לדין ולהענישו על חלק מעבירותיו. וכך הוסכם עימו, כי יובא לדין רק על שתי עבירות, והתביעה לא תדרוש עונש מאסר. הוא הובא בפני בית-המישפט, ולהפתעת הכל גזר עליו השופט דוב לויין שלוש שנות-מאסר, שתיים מהן על תנאי. השופט לא רצה להיות שותף לעיסקת הפרקליטות, והסביר, כי הוא רואה בחומרה רבה את העבירות שבהן נאשם לוסקי. שכן, הכפשת שמו של נמל-התעופה הישראלי בעולם היא דבר מסוכן וחמור, הדורש עונש מא" סר בפועל.

כאשר יצא לוסקי מהמישפט ושנת מא" סר בפועל תלויה על צווארו היו שפתיו חיוורות וקפוצות. התביעה חששה מאד, כי איבדה את עד-המדינה העיקרי שלה. אולם מאז זכה לוסקי בעיכוב ביצוע גזר-הדין, בהסכמת הפרקליטות, והגיש ערעור לבית-המישפט העליון.

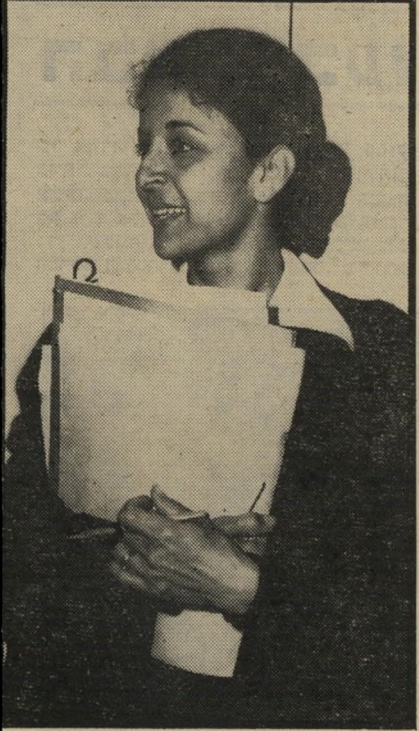
עור-נמר או עור-כבש?

גם אחרי בחירתו של לוסקי כעד-מדינה היתה צריכה לעמוד לעיני ה" פרקליטות השאלה הראשונית - מי יסייע בידו של לוסקי? גם אם חשבה התביעה לחדש הלכות, וללכת בעקבות רמזים של בית-המישפט העליון, שאפשר יהיה אולי לתמוך עדותו של שותף אחד בשותף אחר, היה צורך בעד-מדינה נוסף מבין עובדי

בהסתר עם עדי-המדינה אשר הקליטו את דבריהם. כל השאר שתקו, וטענו, כי אינם מבינים עברית וכי אינם יודעים דבר. איש מבין הנאשמים הגרווינים לא הסכים להציל את עורו על חשבון חבריו, ואיש מהם לא הפך עד-מדינה. מיספרים אלה נסתיימו עד היום בזיכויים כמעט מלאים. סידרה שנייה של מיספרים (חמישה) בפרשה זו כוללת שותפים אחרים לגני" בות, בעיקר בדרגים בכירים יותר, כמו מנהל-מישמרת או סגניהם. נאשמים אלה הודו כמעט כולם באשמה, והורשעו מייד

מ ערת אזהרה נפעה לעיניהם של השוטרים שעצרו את המכונת ה" חשודה בחודש ינואר השנה. על ריצפתה המכוסה בוץ התגלגלו מאות אבני-חן. ירוקות, אדומות ותכלכלות נצצו האבנים עד כדי סינוור. בגרביהם של שני נוסעי המכונת יהודה חזן ואהרון ("אהרונצ'יק") לויאשווילי, נתגלו חפסות ("בריקפות" בלשון היהלומנים) מלאות יהלומים. שווי הרכוש שנתגלה באותו לילה היה יותר מ-12 מיליון לירות. כל האבנים הללו נגנ" בו משקי-דואר בנמל-התעופה בן-גוריון. היה זה רק מיקרה-מזל שגרם לשוטרים לעצור את המכונת הזו. במחסום-כבישים שהוצב למטרות אחרות, זיהו השוטרים את נהג המכונת, חזן, שהוא בדוקאי ידוע למישרה, ומתוך שיגרה והיריות הציצו למכונתו. התגלת פתחה סכר אדיר של גילויים נוספים. במשך השנה האחרונה עסק בית-המישפט המחוזי בתל-אביב ב-25 תיקים מיספטיים שנפתחו ב" עיקבות הגלוי.

היקף הגניבות שנתגלה היה בסכומים של מיליוני דולרים, המדובר בגניבות מאמצע שנת 1978. החוקרים שהתמנו לצוות החקירה המיוחד, לא רצו לשמוע על מיקרים קודמים. הם בקושי התגברו על המיקרים שנתגלו החל בתאריך זה. אומנם בשלב הנוכחי עוד לא הסתיימו שמונה מיספרים, אך התמונה של מפולת ברורה למדי, ממה שקרה בתשעה התיקים אשר הסתיימו עד היום. כתבה זו אינה

תובעת רגיניאנו פחות המישה קילוגראמיט

אחד נגד 11 נאשמים, מחוסר-ראיות. ב" תיק שני זוכו תשעה סבלים עלידי ה" שופט חיים דבורין, בעת שבינת-הפרק לייטים, בגלל אי-הופעת התובע. בתיק נ" סף, שטרם נגמר, נגד 11 סבלים, הסתיימו ההליכים נגד שמונה נאשמים, בכך ש" התביעה הפסיקה לנהל נגדם את המישפט, מחוסר-ראיות.

בתיק אחר שהתנהל נגד שבעה סבלים בפני השופט דבורין, זוכו שישה נאשי" מים מפני שלעדוהו של לוסקי, לא היה סיוע. הנאשם היחיד שהורשע, סבל ש" כינויו "קוקה קולה", נפל בפח שטמן לו לוסקי והרשיע את עצמו במרפיו בהקלטת" סתר שנערכה בשהה-התעופה. השופטים בתיק זה הביעו במפורש את חוסר-אמ" נם בגירסת הנאשמים. השופט דבורין קבע בפסק-דינו המנומק: "כשלעצמי אני משוכנע שגם אותם נאשמים ביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתבי-האישום. אלא שחוקה עלי מיצוותו של בית-המיש" פט העליון... לעניין הצורך בסיוע, בעוד שאני סבור, כי הלכה זו מלכתחילה בטי" עות יסודה."

בפסק-דין זה הביע השופט דבורין, ב" אומץ לב, את דעתו, כי אילו היתה הת" בעיה מספקת לו לסיוע אפילו עדות של

פניגורים צבי ונירה לירסקי "מיסדר זהו השפיכה"

עם פתיחת עונת-המישפטים, על פי הודא" תיהם. איש מתוכם אינו ממוצא גרוויני, מרביתם יוצאי צפון-אפריקה. בתי-המיש" פט החמירו בעונשם. כל אחד מהנאשמים הללו נידון לשנות-מאסר רבות. הסידרה השלישית כוללת ארבעה מיש" פטים שהוגשו נגד יהלומנים, הנאשמים בקניית היהלומים הגנובים. סידרה זו טרם נסתיימה.

כאשר מנתחים היום את המישפטים ש" הסתיימו, אפשר לאמר, כי העמדתם לדין והעגשתם בכל חומר-הדין של אנשי הדר" גים הבכירים היו בין הסיבות לכך שהת" ביעה נכשלה בהוכחת תביעותיה נגד ה" נאשמים הגרווינים. כל תלמיד למישיפטים יודע, כי עדותו של שותף לעבירה, זקוקה לסיוע עצמאי בבית-המישפט. ללא סיוע כזה, בדומה ל-

מביעה, כמובן, כל דיעה על המישפטים שטרם הסתיימו, ועוסקת בניחותם של תשעה המישפטים הגמורים בלבד.

בתשעה מיספרים אלה היו 52 נאשמים. מהם זוכו 43, הורשעו שישה, ומישפטים של שלושת הנותרים טרם הוכרע.

"דבר מה נוסף"

אפשר לחלק את המישפטים שנבעו מהגניבות לשלושה חלקים עיקריים. מרבית המישפטים (17) היו נגד סבלים גרווינים, ולאלה ייקרא להלן "מישפטי ה" גרווינים". איש מהם לא הודה באשמתו. ואף אחד מהם לא מסר הודאה למישרה. רק שישה מכל הנאשמים התפתו לשוחח